

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010869
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319010869.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného G. - O. H. a spol., pre zločin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného G. - O. H. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 28.11.2019 sp. zn. 46T/111/2019, na neverejnom zasadnutí konanom 16. januára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného G. - O. H., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava III z 28.11.2019 sp. zn. 46T/111/2019 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola žiadosť obžalovaného G. - O. H. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. jeho väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný G. - O. H. a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré bolo nariadené na deň 28.11.2019, pričom podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a to osobitným podaním, ktoré bolo doručené na Okresný súd Bratislava III dňa 16.12.2019.

Obžalovaný G. - O. H. v odôvodnenej sťažnosti, ktorá bola koncipovaná jeho obhajcom v prvom rade konštatoval, že prvostupňový súd materiálne podmienky jeho väzby nesprávne vyhodnotil a ich naplnenie riadne nezdôvodnil. Spáchanie skutku, z ktorého bol aj prokurátorom obžalovaný nespáchal, účasť na tomto skutku jednoznačne popiera, pričom zo spáchania ho neusvedčujú ani ďalší traja obžalovaní. Práve naopak, títo obžalovaní spáchanie skutku priznávajú, avšak vylučujú jeho účasť na tomto skutku, prípadne podiel a dohodu s ním na spáchaní tohto skutku. Títo páchatelia vypovedajú, že oni prekročili rakúske štátne hranice a na územie Slovenskej republiky sa dopravili na motorovom vozidle zn. Renault Laguna a to v úmysle spáchať predmetný skutok. Sťažovateľ poprel, že by on spolu s ďalšími obžalovanými prekročil štátne hranice na osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes Benz tak, ako je to uvedené v zázname zo sledovania rakúskou políciou. Pravdou je to, ako vypovedali všetci obžalovaní, že on prišiel vyzdvihnúť obžalovaných E. C. Q., J. - G. M. a I. H. na územie Slovenskej republiky do Pezinka na základe toho, že mu zavolať svojim mobilným telefónom obžalovaný E. C. Q. s tým, že sa mu pokazilo auto zn. S. A.. Na základe tohto telefonátu ich aj vyzdvihol na vyššie uvedenom mieste, avšak on nemal žiadnu vedomosť o spáchaní akejkoľvek trestnej činnosti, o čom mu nepovedali ani obžalovaní. Sťažovateľ dodal, že sám vypovedal o tom, že pri zásahu polície sa mu stratil mobilný telefón zn. I Phone, takže zaistené mobilné telefóny zn. Samsung Duos a Huawei ANE - LX1 patrili obžalovaným E. C. Q. a J. - G. M.. Intenzívna mobilná komunikácia, ktorá vyplynula z extrahovaných dát z predmetných mobilných telefónov sa netýka jeho osoby, ale ide o komunikáciu telefonickú alebo prostredníctvom SMS správ medzi obžalovanými E. C. Q. a J. - G. M., čo obaja potvrdili pri oboznamovaní týchto dôkazov na hlavnom pojednávaní. Kamerové záznamy ani oboznámená fotodokumentácia na hlavnom pojednávaní

ho rovnako neusvedčujú zo spáchania žalovaného skutku, keďže nie je z nich možné identifikovať ani osoby, ani motorové vozidlá, resp. časové údaje. Pokiaľ ide o konkrétny dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., sťažovateľ sa mal dopustiť jedného skutku, v minulosti nebol súdne trestaný a má zabezpečený i riadny legálny príjem. Okresný súd nepredložil žiadne dôkazy ani skutočnosti, ktoré by preukazovali vyššie uvedené dôvody väzby a tieto sú podložené v napadnutom uznesení len teoretickými úvahami. V ďalšom sťažovateľ poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Záverom navrhol, aby krajský súd prehodnotil dôvody jeho väzby, zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Krajský súd v Bratislave preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obžalovaného G. - O. H. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že proti obžalovanému G. - O. H. sa vedie trestné stíhanie pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a pre zločin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava III z 19.04.2019 sp. zn. Tp/20/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 28.05.2019 sp. zn. 3Tpo/28/2019 bol obžalovaný G. - O. H. podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby s tým, že táto sa započítava dňom 16.04.2019 o 06.30 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Bratislava.

Uznesením Okresného súdu Bratislava III z 24.10.2019 sp. zn. 46T/111/2019 bolo podľa § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodnuté tak, že obžalovaný G. - O. H. sa naďalej ponecháva vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/ väzba obžalovaného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z obsahu spisu tiež vyplynulo, že na obžalovaného G. - O. H. a spol. prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III dňa 17.10.2019 pod sp. zn. 1 Pv 182/19/1103 podal obžalobu na Okresný súd Bratislava III pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a pre zločin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v citovanom obžalobnom návrhu. Trestná vec obžalovaného G. - O. H. a spol. bola vedená na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 46T/111/2019. V súčasnosti prebieha odvolacie konanie, ktoré je vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4To/3/2020.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 28.11.2019 sp. zn. 46T/111/2019 bol obžalovaný G. - O. H. uznaný za vinného pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a pre zločin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v citovanom rozhodnutí.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému G. - O. H. podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne na náhradu škody voči poškodenému J. P. vo výške 19.614,99 eur, poškodenej spoločnosti Tatra banka, a. s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, vo výške 8.413,41 eur a poškodenej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Q. 48, T., vo výške 1.050,- eur.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil trest prepadnutia veci a to mobilný telefón zn. Samsung Duos IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X a IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, mobilný telefón zn. Huawei ANE-LX1,

IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a osobné motorové vozidlo zn. Renault Laguna VIN: R zelenomodrej farby.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súd uložil trest prepadnutia veci a to zaistenej hotovosti vo výške 100,- eur.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Uvedený odsudzujúci rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný G. - O. H. ihneď po jeho vyhlásení podal opravný prostriedok. V zákonnej lehote voči tomuto rozsudku podal odvolanie i prokurátor aj vo vzťahu k obžalovanému G. - O. H. a to do výroku o treste v jeho neprospech.

Obžalovaný G. - O. H. tak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu v rámci záverečnej reči na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.11.2019 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Obžalovaný zdôraznil, že je osem mesiacov vo výkone väzby napriek tomu, že predmetný skutok nespáchal a cíti sa byť nevinným.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie obvineného ponechať na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu môže účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Krajský súd v Bratislave zistil, že pri rozhodnutí o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu boli dodržané všetky formálno-procesné podmienky a rovnako aj z vecného hľadiska prvostupňový súd správne konštatoval ďalšie trvanie väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Sťažnostný súd pri rešpektovaní prezumpcie neviny obžalovaného, dospel na podklade doposiaľ vykonaných dôkazov k záveru, že dôvodné podozrenie zo spáchania žalovaného skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba sa zatiaľ nezoslabilo natoľko, aby bolo možné konštatovať jeho zjavnú neopodstatnenosť. Práve naopak, ešte viac sa posilnilo, nakoľko na súde I. stupňa došlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Bude preto vecou odvolacieho konania, či sa toto podozrenie na spáchaní predmetného skutku ohľadom obžalovaného G. - O. H. potvrdí alebo rozptýli.

V tejto súvislosti sťažnostný súd konštatuje, že súd rozhodujúci o väzbe musí síce podľa § 71 ods. 1 Tr. por. vždy skúmať aj to, či zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný, avšak ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. hovorí o „podozrení“, teda na splnenie tejto väzobnej podmienky postačí len dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť, že obžalovaná osoba sa dopustila alebo mohla dopustiť trestnej činnosti uvedenej v obžalobe. Záver o podozrení v zmysle väzobnej podmienky uvedenej v ustanovení § 71 ods. 1 Tr. por. preto nie je možné stotožňovať so záverom o vine, nakoľko výrok o vine prichádza do úvahy len vtedy, ak o trestnej činnosti obžalovaného nie sú dôvodné pochybnosti (na výrok o vine teda kladie zákon prísnejšie požiadavky ako na výrok o podozrení pri väzobnom rozhodovaní).

Pokiaľ ide o väzobné dôvody v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., tieto trvajú u obžalovaného G. - O. H. aj naďalej. Záver súdu I. stupňa o pretrvávajúcej existencii dôvodov tzv. preventívnej väzby je podporený konkrétnymi skutočnosťami vyplývajúcimi zo spisového materiálu. Možno ich vyvodiť tak z charakteru skutku, z ktorého je naďalej podozrivý obžalovaný G. - O. H., ako aj z jeho osoby a kriminálnej minulosti. Z Európskeho informačného systému registra trestov ECRIS vyplýva, že obžalovaný G. - O. H. bol v minulosti opakovane odsúdený na územiach viacerých členských štátov Európskej únie (Rumunsko, Nemecko a Spojené kráľovstvo) a to pre rôznu trestnú činnosť, naposledy v Spojenom kráľovstve v roku 2016 a to pre krádež po neoprávnenom vstupe na súkromný majetok a pre nedovolené obchodovanie a iné trestné činy súvisiace so zbraňami. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný má evidentné sklony k páchaniu trestnej činnosti, pričom ho od takéhoto protiprávneho konania neodrádzajú ani predchádzajúce postihy.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia, možno vysloviť odôvodnenú obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by mohol obžalovaný opätovne páchať rovnakú alebo obdobnú trestnú činnosť. Toto konštatovanie korešponduje aj s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR (II. ÚS 67/2013), podľa ktorej pri rozhodovaní o väzbe môže súd riziko páchania trestnej činnosti do budúcnosti len odhadovať (prognózovať) a preto nie je nevyhnutné, aby zo strany obvinenej osoby už k takýmto konaniam alebo pokusom o ne došlo.

Námietky vo vzťahu ku konkrétnym dôvodom väzby, že tieto chýbajú, nie sú zo strany obžalovaného opodstatnené.

Aj pri rešpektovaní zásady, že väzba ako krajné riešenie s najzávažnejším zásahom do základných ľudských práv spomedzi zaisťovacích inštitútov má trvať iba nevyhnutný čas, je ďalej nutné konštatovať u obžalovaného G. - O. H. jej opodstatnenosť. Doterajšia dĺžka väzby s prihliadnutím na závažnosť konania a očakávaný postih v prípade uznania viny je primeraná.

Krajský súd sa napokon stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že nahradenie väzby obžalovaného G. - O. H. dohľadom probačného a mediačného úradníka sú v danom prípade vzhľadom na povahu prejednávanej veci a osobu obžalovaného nedostatočnými inštitútmi. Tieto prostriedky nahradzujúce väzbu sú len možnosťou a nie oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody. Za daných okolností nemožno dôvodne očakávať, že prípadný dohľad by bol vôbec schopný zmysluplným spôsobom korigovať, resp. udržiavať správanie sa obžalovaného v zákonných mantineloch.

Nakoľko okresný súd nepochybil ani v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu, za danej situácie nevidel sťažnostný súd dôvody na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu a preto sťažnosť obžalovaného G. ako nedôvodne podanú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.